

have taget fat paa den store Gerning at samle ind til Kvindernes Bygning. Vi vil ogsaa gerne gøre vort til, at det skal blive til Alvor, men vi synes, at vi maa vide mere om det hele, inden vi give vore Penge dertil. Se, det er jo dog en evig Skam, at vi Kvinder maa betale Skatter, baade direkte og indirekte, uden at vi have nogen Stemmeret; vi kan jo ikke en Gang sætte saa meget igennem, som at der bliver luftet ud oppe i Skolen. Siden at dette er gaaet rigtig op for mig, har jeg lovet mig selv, at frivillig skal jeg ikke være med til noget, som jeg ikke véd god Besked med. Naar det gælder at være godgørende, saa er det en anden Sag, da er jeg ikke saa paaholdende med mine Penge. Men jeg synes, at naar vi Kvinder skal bygge vor egen Bygning, da er det lige som, naar en Mand, der længe har tjent i fremmede Gaarde og har maattet bøje og føje sig efter fremmed Skik, endelig en Gang faar Mod og Magt til at bygge sit eget Hjem, da vil han have det efter sit eget Hoved, og kan han ikke selv være der til Stede, saa vil han i alt Fald skikke en, som han véd, han kan stole paa.

Nu véd jeg nok, at det er den samme Bestyrelse, der staar for dette her, som vi var godt fornøjede med, da de lavede Udstillingen forrige Sommer, og blandt Repræsentanterne er der ogsaa mange Kvinder, som jeg har god Tro til. Men vi saa jo dog sidst, at de gik baade ind og ud af Bestyrelsen, saa inden man saa sig for, var den helt forandret. Det kan gerne gaa her saadan, som naar man spæder Kaffe; man har hele Tiden Kanden fuld, og Kaffen kan ogsaa være god nok, dersom man har godt med Bønner, men det, man skænker sidst, er dog ikke af samme Kaliber, som det første.

Se, nu vilde jeg især gerne vide, hvem der stemmer paa Bestyrelsen, og hvem der stemmer paa Repræsentanterne, for hvis det er saadan, at Bestyrelsen stemmer paa Repræsentanterne, og Repræsentanterne paa Bestyrelsen, saa siger jeg Pas, for saa er det jo, hvad man kalder en Svikmølle, og den skal ikke være god at komme ind i.

For at faa Besked paa dette her gik jeg derfor straks fra Købmanden hen til den Dame, som er Kredsforstander herovre; men naar jeg skal sige min Mening rent ud, saa tror jeg virkelig ikke, at hun véd bedre Besked end jeg selv, og derfor vil jeg nu være saa fri, Frk. Redaktør, at spørge, om De kan give mig Svar. Jeg tror, der er flere, der er lige saa nysgerrige som jeg. Jeg hørte forleden min Naboerske spørge om noget, som jeg ikke havde tænkt paa, men som det ogsaa nok kunde være værd at faa at vide; det var, om der bliver aflagt offentligt Regnskab for, hvad Pengene